

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ.

Συνδρομή ἑτησία προπληρωτέα ἐν τοῖς χωρίοις τῆς Κύπρου Σελ. 6. ἐν ταῖς πόλεσι σελ. 8, καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα 15.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διαιτιολογήσεις κατ' ἀποκοπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνεται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ εἰς Λεμεσσόν.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ ΠΑΕΟΝ.

Δὲν ἔμεινε πιστεύω κεφαλὴ, ὅσον πελώριος ἢ στενὴ καὶ ἂν ἦνε, ὅσον μεγάλῃν ἢ μικρὰν περίμετρον καὶ ἂν ἔχη, ἡ ὁποία, κατόπιν τῶν ἀλλεπαλλήλων καὶ ἡλίου φαεινότερων γεγονότων νὰ μὴ ἐπείσθη πλέον ὅτι οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν δύναται νὰ ἐλπίζῃ ἡ δυστυχὴς Κύπρος ἀπὸ τῆς ἀντιπυρκαγμικωτάτης Βουλῆς, ἣν ἡ συνταγματικωτάτη, ὡς φημίζεται, τῆς ὑψηλίου Κυβερνήσεως ἐδωρήσατο τῇ τλήμονι ταύτῃ νήσῳ. Τίς ἡδύνατο νὰ φαντασθῇ τότε ὅτε μετὰ τινος στόμφου ἐχορηγεῖτο τὸ δικαίωμα τοῦτο τὸ νὰ σχηματισθῇ δὴθεν Βουλὴ ἐν Κύπρῳ ἀντιπροσωπεύουσα τὸν πλεῖστα ἔσχα διεγείροντα τότε παράπονα λαὸν ὅτι σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως ἦτο νὰ φανῇται εὐ πρόσωπος εἰς τὴν λοιπὴν χορείαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἀποκαθιστῶσα ἀδικαιοσύνην τὰ παράπονα ἡμῶν καθ' οἷα σδὴποτε φαύλης ἢ πλημμελοῦς διαχειρίσεως ἀφοῦ πληρέστατα διὰ Βουλῆς ἀντιπροσωπευόμεθα; Τίς ἡδύνατο νὰ φρονῇ ἢ νὰ εἴπῃ τότε χωρὶς νὰ θεωρηθῇ ἀνόητος ὅτι ἡ Κυβέρνησις ρίπτουσα ἐν τῷ μέσῳ τὴν Βουλὴν ἐθεώρει ταύτην ὡς ἐν ἀρκετῷ ἰσχυρὸν σάρωθρον τὸ ὅποιον ἔμελλε νὰ ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου πᾶν κώλυμα πρὸς τὴν ἀρχῇθεν διαχαραχθεῖσαν πορείαν τῆς, εἰς ἣν ἀνερόχλητος ὑπὸ τῶν φωνασκιῶν τοῦ λαοῦ νὰ δαίνῃ τοῦ λοιποῦ ἐλευθέρως καὶ ἀκινδύνως; Καὶ ὅμως τοῦτο ὁσημέραι ἀποδεικνύεται μία ἐκ τῶν μεγάλων ἀλλὰ πικρῶν ἀληθειῶν ὅσαι ποτὲ ἐλαλήθησαν ἐν κόσμῳ.

Κάλλιστα σήμερον πᾶς τις, καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία Κυβέρνησις, δύναται νὰ μᾶς εἴπῃ εἰς πᾶν παράπονον μᾶς—Δὲν εἴσθε δίκαιοι οὔτε λογικοὶ ἄνθρωποι· διότι ἀφοῦ ἀντιπροσωπεύεσθε πληρέστατα ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τῆς Κύπρου Συμβουλίῳ ἔπεται ὅτι ἡ ἀδίκῃ καὶ παράλογα αἰτεῖτε καὶ ὡς τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων σας ἢ ψευδῶς παραποιεῖσθε. Τοιαῦτα ἀληθῆ πρὸς τὸ φαινόμενον δύναται πᾶς τις νὰ εἴπῃ περὶ ἡμῶν, καὶ τοιοῦτο τὸ κέντρον πρὸς ὃ ἔτεινον πάντα τὰ διαβούλια καὶ οἱ σκοποὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὅταν δύο φάρμακα ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς ιδιότητός των δὲν δύναται νὰ μιχθῶσιν, εἰς καλὸς χημικὸς μεταχειρίζεται μεσάζον τι φάρμακον τὸ ὅποιον οὐδεμίαν ἄλλην ἐνέργειαν ἢ δύναμιν ἔχει δυνάμεν νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν ἐκ τῆς μίξεως τῶν δύο ἀπαιτουμένην, εἰμὴ πρὸς τὸ νὰ καταστήσῃ εὐκόλον τὴν μίξιν ἣν ὁ ἰατρὸς ἢ ὁ φαρμακοποιὸς ἐπιδιώκει χάριν τοῦ ἐκ ταύτης προσδοκωμένου ἀποτελέσματος. Τοῦτ' αὐτὸ ἔπραξε καὶ ἡ Κυβέρνησις. Κάλλιστα εἶδεν τὴν ἀδύνατον μίξιν ἢ ἔνωσιν τῶν ἰδίων αὐτῆς σκοπῶν καὶ διαχειριστικῶν διαθέσεων μετὰ τῶν ἰδεῶν καὶ ἀπαιτήσεων λαοῦ στένοντος ὑπὸ τὸν βαρὺν τῆς πενίας ζυγόν, ἐπενόησεν ὡς ἄριστος χημικὸς τὸ μεσάζον φάρμακον τὸ καλούμενον Β ο υ λ ῆ ν. Ἐσκέφατο δὲ ὡς ἐξῆς: Ὁ λαὸς οὗτος ὡς πάσχων πολλὰ ἀπαιτεῖ καὶ πολλὰ, βασιζόμενος μάλιστα ἐπὶ τοῦ φιλελευθέρου τῆς νῦν Κυβερνήσεώς του. Ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις τουαὐτῆς ἦσαν παράλογα ἢ ἀδίκαι,

τότε θὰ ἦτο ἀδιάφορον, διότι πᾶς ἀκούων ταύτας θὰ ὁμολόγῃ ὅτι ἦσαν τοιαῦται· πλὴν ἐπειδὴ ὅσον αὐταὶ εἶνε δίκαιαι τόσον καὶ ἐγὼ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐννοῶ νὰ τὰς ἀκούσω, πρέπει νὰ ἐξεύρω μέσον δι' οὗ καὶ ὁ λαὸς νὰ παύσῃ παραπονέμενος καὶ ἐγὼ ν' ἀκουλουθῶ τὸν σκοπὸν μου. Ποῖον λοιπὸν τὸ θαυμαστὸν τοῦτο μέσον; Καὶ ἐνῷ ἐσκέπτετο αἴφνης ἀνεφώνησεν, ὡς ὁ Ἀρχιμήδης, εὕροεν. Νὰ ρίψω ἐν τῷ μέσῳ Β ο υ λ ῆ ν, καὶ ταιουτατρόπως ὁ μὲν λαὸς θὰ θεωρήσῃ τοῦτο εὐτύχημα καὶ θὰ παύσῃ νὰ κάμνῃ ὁ ἴδιος παράπονα, διότι θὰ ἦνε βέβαιος ὅτι θὰ φροντίζωσι περὶ τούτων ὅλων οἱ ἀντιπρόσωποι του, ἐγὼ δὲ νὰ πράττω ὅτι βούλομαι διότι πρῶτον εἶνε ἀμφίβελον ἂν θὰ δύνωνται οὗτοι νὰ κερδίζωσι τὴν πλειονοψηφίαν ἐναντίον ἀποφάσεων καὶ πράξεων μου καὶ δεύτερον ἂν ποτε κατορθωθῇ καὶ τοῦτο θὰ ἀνατρέπεται εὐκόλως ἂν ὡ τ ἔ ρ α ἢ Ἀ ν ω τ ἄ τ η θελήσει. Οὕτω λοιπὸν ἐγὼ μὲν θὰ προβαίνω ἀνερόχλητος ὁ δὲ λαὸς ἢ θὰ παύσῃ παραπονέμενος ἢ τὸ μέγιστον μέρος τῶν παραπόνων του θὰ τὸ ρίπτῃ ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἀντιπροσώπων του. Καὶ ὁμολογητέον πρὸς τὸ 1892 τῆς Κυβερνήσεως ἐπέτυχε θαυμασίως τὸ στρατήγημα.

Τίθεται, καὶ τοῦτο κατὰ τύπον, ὑπὲρ τῶν βουλευτῶν ὁ προϋπολογισμὸς· ἐλαττωθὲν οὕτω διὰ π λ ε ι ο ψ η φ ί ας κονδύλια τινὰ δὲν γίνεται δεκτὴ ἡ ἐλάττωσις, διότι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑποχρεώσεις.

Καταργοῦν διὰ π λ ε ι ο ψ η φ ί ας οἱ βουλευταὶ θέσεις ὅλως περιττὰς ὡς ἡ

πείρα ἐδίδασκε, δὲν γίνεται δεκτὴ ἡ καταργησις, διότι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑποχρεώσεις.

Καταργεῖται διὰ πλειοψηφίας δημοιουργηθεῖσα νέα θέσις δὲν γίνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Κράτους δεκτὴ ἡ παραιτήσις, διότι εἶνε ἀναγκαῖα ἡ θέσις, ὡς ἐκ τῶν γενομένων καταχρήσεων.

Μὰ καλὰ. Εἰς τὸ τμήμα τὸ ὁποῖον ἐγένοντο αἱ καταχρήσεις, ὑπῆρχεν ἐπότης καὶ ὁμοῦς ἐγένοντο, πιθανὸν δὲ καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ νέου ἐπότης νὰ γίνωσι, τότε θὰ ἦνε βεβαίως ἀνάγκη καὶ ὑπεπόπτου ἢ ἐπεπόπτου καὶ πιθανὸν πάλιν νὰ γίνωσι καταχρήσεις καὶ νὰ δημιουργηθῇ νέα πάλιν θέσις καὶ λέξις καταλληλὸς ἕως οὐ φθάσωμεν εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην καθ' ἣν πᾶσα πλέον κατὰχρησις δὲν θὰ ἦνε δυνατὴ διότι οὐδὲ διὰ τὴν χρῆσιν δὲν θὰ ἔχωμεν τίποτε.

Καὶ λοιπὸν ἀφοῦ δι' ὅσα αὐτὴ ἡ ἰδία Κυβέρνησις ἀφ' ἐαυτῆς θέτει ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν δὲν δύνανται οὗτοι νὰ πράξωσιν οὐδὲν, ἀφοῦ νὰ προτείνωσιν αὐτοὶ ἀφ' ἐαυτῶν ζητήματα οὐσιώδη καὶ νὰ σκεφθῶσι κατεπειγόντως περὶ πραγμάτων λίαν ἀναγκαίων ὅχι πρὸς εὐημερίαν ἀλλὰ πρὸς διάσωσιν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς δὲν δύνανται, ἡ δυστυχὴς Κύπρος ἀφ' ἧς τὸ βλέμμα τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ φαίνεται, ὅτι ἀπεστράφη πλέον διότι ἐν ὄνυξ διαβάδων κεῖται αὕτη, βαίνει μοιραίως πρὸς ὄλεθρον, καταρρεῖ ὁμηρικῶς πρὸς τὸν πυθμένα τῆς ἀβύσσου. Τετελεσται πλέον.

Ἐν Κύπρῳ ἀφοῦ ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ θειάφωμα ἀπαλλάττει καθ' ὅλοκληρίαν τὰς ἀμπέλους ἀπὸ διαφόρων νοσημάτων καὶ βαθυμυκτῶν ἤρξαντο ἡδὴ οἱ ἀμπελοῦργοι νὰ ποιῶνται χρῆσιν τούτου, ἤρξατο ἐπομένως καὶ ἡ εἰσαγωγὴ θειαφίου εἰς μεγάλας ποσότητας. Ἀλλ' ὡς ἡ κυβέρνησις ἐξαίρει τελωνιακῶν δασμῶν καὶ ἀπίβαθρικῶν τελῶν μερικὰ εἶδη—ὡς τὰς μηχανάς, τὴν γραμμικὴν ὕλην κλ.—διότι αὐτὰ γίνονται μέσα εἰσαγωγῆς διαφόρων ἄλλων ἐμπορευμάτων ἀφ' ὧν ὠφελεῖται τὸ τελωνιακὸν ταμεῖον, πῶς δὲν ἐξαίρει καὶ τὸ εἶδος τοῦτο, τοῦ θειαφίου, τῶν τοιούτων δικαιωμάτων ἀφοῦ εἶνε τόσον ὠφέλιμον εἰς τὰς ἀμπέλους, ἀφ' ὧν, βεβαίως, ἐν καλῇ καταστάσει διατελουσῶν δύνανται καὶ πλεονάζειν νὰ εἰσπράξῃ ἡ Κυβέρνησις; Ἀφαιρούσα ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ θειαφίου τὰ τελωνιακὰ καὶ ἀποβαθρικά τέλη δὲν θὰ συνήργει οὕτω εἰς τὸ νὰ πωληθῇ εὐθηνότερον τὸ εἶδος τοῦτο, ἐπὶ τοῦ ὁποῖ-

ου ὁ ἔμπορος βεβαίως προσθέτει ὅλα αὐτὰ τὰ ἐξόδα, καὶ δὲν θὰ ἐλογίζετο τοῦτο ὡς ἐνθάρρυνσις ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς χωρικοὺς πρὸς τὸ νὰ ἐξακόλουθῶσι ποιούντες χρῆσιν τοῦ θειαφώματος καὶ νὰ γενικευθῇ οὕτω μικρὸν πρὸς μικρὸν τὸ καλὸν τοῦτο;

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ θεωρήσῃ ὁρθὴν τὴν παρατήρησίν μας ταύτην καὶ ὅτι ὡς τῶν ἄλλων προνομιούχων εἰδῶν θὰ ἐπιτρέψῃ καὶ τὴν τοῦ θειαφίου εἰσαγωγὴν ἐλευθέραν παντὸς δικαιώματος.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Τὰ πράγματα πάλιν φαίνεται ὅτι ἔλαβον κακὴν τροπὴν, δηλαδή, ὅτι τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὑποθέσεων τῶν κρατῶν τοῦ Αἰμοῦ ἐννοεῖ ἡ Εὐρώπη νὰ τὰς ἐξομαλύνῃ μετὰ κάθε προσπάθειαν, καὶ νὰ μὴ ἀφήσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐνεργήσῃ. Τρι-αὐτὴν ἰδέαν δύνανται πᾶς τις νὰ σχηματίσῃ ἀφοῦ βάλῃ ὑπ' ὄψιν τὸ σύνολον τῶν εἰδήσεων τῶν νεωτέρων ἐφημερίδων καὶ τηλεγραφημάτων. Πλὴν τίς οἶδεν ὁποῖα τροπὴ τῶν πραγμάτων δύνανται πάλιν νὰ ἐπέλθῃ καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολάς; Τίς οἶδε κατὰ πόσον εἶνε εἰλικρινὴς ἡ φαινόμενη σύμπραξις τῶν δυνάμεων; Δὲν ἀγνοοῦν ὅτι ἡ ἐπιπλάστος αὕτη τῶν πραγμάτων διαρρύθμισις δὲν δύνανται νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ καὶ ὅτι θάττον ἢ βράδιον θὰ διαταραχθῇ τὸ ὑστατον ἴσως ἡ ἡσυχία τῆς Εὐρώπης. Ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου ἔλεγεν εἰς παρελθόν φύλλον «ἐάν κατορθωθῇ νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ εἰρήνη ἐν Ἀνατολῇ ἐπὶ μίαν πενταετίαν, πρέπει νὰ θεωρήσωμεν θαῦμα τὸ τοιοῦτον». Ἐχομεν τέλος πάντων τὴν ἀπατηλὴν ἴσως προκρίσθησιν ὅτι ἡ τοιοῦτον ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ποθουμένη εἰρήνη πρὸς βλάβην τῆς Ἑλλάδος εἶνε πολὺ μακρὰν καὶ ὅτι σπουδαῖα περιπλοκαὶ ἐπικείμεναι. Κατὰ τὰς νεωτέρας Εὐρωπ. ἐφημερίδας οἱ Ρῶσοι συγκεντροῦσι στρατὸν εἰς τὰ νότια τῆς Αὐτοκρατορίας, οἱ Πέρσαι εἰς τὰ τουρκικὰ σύνορα, οἱ Τούρκοι εἰς τὰ περσικὰ καὶ οἱ Αὐστριακοὶ εἰς τὰ τουρκικὰ. Ἐν Γαλλίᾳ μετὰ πυρετώδους ἐνεργείας προπαρασκευάζεται ὁ σχηματισμὸς τρίτης μοίρας ἥτις θέλει πλεύσῃ εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας ἐνθα σοβαρὰ προβλέπονται συμβάντα. Διὰ τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν λέγεται ὅτι θὰ ἐκτελεύσῃ καὶ ὁλόκληρος ὁ στολίσκος τῶν ναρκωδύλων. Ταῦτα πάντα τί σημαίνουσιν ἄραγε; Πρὸς τί δὲ ἡ ἀποστολὴ τουρκικῶν πλοίων εἰς Σούδαν; Αἱ δυνάμεις βεβαίως δὲν θὰ ἐδέχοντο ἐν τοιαύτῃ τῶν πραγμάτων καταστάσει νὰ ἴδωσιν ἐν ταῖς ἐλ-

ληνικαῖς θαλάσσαις τουρκικὰ πλοία τὰ ὁποῖα θὰ ἐξηρέθιζον τοὺς Ἕλληνας, καὶ θὰ προκάλλουν ὀλεθρίαν σύγκρουσιν. Ἡ μήπως ἡ Τουρκία ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ μετὰ τοῦτο ὅτι οὐδένα τάχα ἔχει φόβον καὶ ὅτι περιφρονεῖ τὴν Ἀλλάδα; Τὸ ὅσμαν λίκι τοῦτο δὲν θὰ τὸ ἐκαμνεν ἂν δὲν ἤξευρεν ὅτι εἰς τὴν Σούδαν ὑπάρχει ὁ προστατὴς τῆς Εὐρωπαϊκῆς στόλος.

Τέλος πάντων μ' ὅλας τὰς τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος ἐδέχθη τὴν πενταετὴ μόνον διοίκησιν τῆς Ρωμυλίας, ὅτι ὑπεγράφησαν συμβάσεις κλ. νομίζομεν ὅτι ἡ ὀριστικὴ εἰρήνη καὶ ἡσυχία ἀργεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ.

—Οἱ πρέσβεις τῶν δυνάμεων ἐπεμψαν πρὸς τὴν Ἑλλήν. κυβέρνησιν κοινὴν διακοίνωσιν ἀνακοινοῦσαν αὐτῇ ὅτι ὑπεγράφη ὀριστικῶς τὸ πρωτόκολλον καὶ ἰσχυρῶς παρακαλοῦσαν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀπειλητικὴν στάσιν αὐτῆς.

—Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐορτῆς τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας πολυάριθμοι διαδηλώσεις ἐγένοντο ὑπὲρ τοῦ πολέμου.

—Ἡ ἑλλ. Βουλὴ συνήλθε. Τὸ ὑπουργεῖον ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ δανείου ἐξ 25 ἑκατομ. δραχμῶν πρὸς αὐξήσιν τοῦ στρατοῦ καὶ πολεμικὰς δαπάνας.

—Τὸ ὑπουργεῖον ἐν Ρώμῃ ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὴν πραιτήσιν του.

—Τρία πολεμικὰ τουρκικὰ κατέπλευσαν εἰς τὸν ὅρμον τῆς Σούδας.

—Ὁ πρίγκιψ Ἀλέξανδρος ἐδέχθη τὴν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων.

—Θάνατοι ἐκ χολέρας συνέβησαν ἐν Παδοῦ τῆς Ἰταλίας.

—Τηλεγράφημα ἐκ Σουάκιμ ἀναφέρει φήμην τινὰ ὅτι οἱ Ἀβυσσίνιοι ἐνίκησαν τοὺς Σουδαναίους παρὰ τὴν Κασσάλαν φονεύσαντες 500 ἄνδρας.

—Ἐξ Ἀθηνῶν μανθάνεται ὅτι ὁ Τρικούπης θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Δηλιγιάννην.

ΕΓΧΩΡΙΑ.

Ἡ 25η Μαρτίου ἐωρτάσθη ἐν Λεμεσῶν ἄνευ μὲν μεγάλης ἐπισημότητος, [καὶ οὕτω θὰ γίνεταί ἐφ' ὅσον ἡ ἀφροντισία καὶ ἀδιαφορία ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς κατέχῃ] ἀλλὰ μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ καὶ πατριωτικοῦ αἰσθήματος. Ὁ ὑποπρόξ. κ. Ι. Καλούτσης, μετὰ τῆς ἐρασμίας Κυρίας του κατέχον τὴν ἀρμόζουσαν θέσιν. Μετὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, πρωτοστατοῦντος τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου κ. Θεοφυλάκτου, ἀπαγγελθείσας εὐχὰς καὶ αἰτήσεις ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τῶν θεοστέπτων βασιλέων καὶ βασιλοπαίδων καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἀγωνισαμένων πατέρων καὶ τὴν συνήθη δοξολο-

γίαν ωμίλησεν ὁ κ. Α. Κ. Παλαιολόγος ὅτι γὰ ἀλλ' ἐνθουσιαστικώτατα μεθ' ὃ πρὸς τρεῖς φρενητιώδεις ζητωκραυγῆς ἔδοτο τὸ σύνθημα: "Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος! Ζήτω ἡ ἐλευθερία! Κάτω οἱ τύραννοι!"

Ἐνεκὲν τῆς ταλαντεύσεως τῆς τιμῆς τῶν μικρῶν νομισμάτων κινδυνεύουν ταῦτα νὰ ἐκλείψωσιν ἐκ τῆς πόλεώς μας; καὶ ν' ἀντι κατασταθῶσι διὰ σελλινίων μετὰ τῶν ὑποδιαιρέσεων τῶν καὶ κυπριακῶν χαλκίων νομισμάτων. Αἱ ρουπιαὶ κατὰ χιλιάδας στέλλονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Κυπριακὰ χαλκίνα νομίσματα ἤρξαντο συσσωρευόμενα ἐνταῦθα νεωτάτης ἐκτυπώσεως; (τῶν 1885). Φαίνεται ὅτι καθ' ἕκαστον ἔτος ἐκτυποῦνται τοιαῦτα πρὸς μεγίστην ὠφέλειαν, βεβαίως τοῦ κεντρικοῦ τῆς Κυβερνήσεως ταμείου καὶ ὅχι τοῦ Κυπριακοῦ ἢ δὲ δυστυχῆς Κύπρος φορτῶνται μὲ χαλκὸν καὶ ἐξάγει τὸ χρυσίον. Περὶ τοῦ πόσον εἶνε ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῇ τοιαύτη ἐξέγρησις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγράψαμεν ἄλλοτε ἐκτεταμένως, ἀλλὰ τίς θὰ διχτυπώσῃ ἐπισήμως τοιαύτην ἐπερώτησιν; Οἱ βουλευταὶ τῆς νήσου; (!;!!)

Ἐλαβε πέρασ καὶ ἡ δίκη τοῦ κ. Γ. Τερζῆ ἱατροῦ ὅστις ὡς γνωστὸν ἐνῆγε τοὺς Δημότας ἀπαιτῶν ὡς δημοτικὸς ἱατρὸς μισθοὺς τριῶν ἐτῶν, κατὰ τὸ μετ' αὐτοῦ ἔγγραφον τοῦ Δημαρχείου, τὸ ὁποῖον ὁ Μ. Ἀρμοστής ἠκύρωσε καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδὲν ἴσχυεν, ἀφοῦ μάλιστα μόλις εἰργάσθη ὡς τοιοῦτος 3 μῆνας. Ἐν τούτοις ὅμως θεωροῦμεν καλὸν νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν ἕν ποσὸν ἴσον τοῦλάχιστον τοῦ μισθοῦ μιᾶς ἐξαμηνίας, διότι ὅπωςδὴποτε συνεπείᾳ τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου ἐμποδίσθη ἀπὸ τοῦ νὰ φροντίσῃ ἄλλην θέσιν. Κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον οὐδὲν δικαιούται ἀλλὰ κατὰ τὸν φιλανθρωπικὸν νομίζω ὅτι ἔχομεν χρέος, καὶ δὲν πρέπει νὰ φανῶμεν σκληροὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, διὰ νὰ πύσῃ μάλιστα ἀπὸ ἐφέσεις καὶ λοιπὰ.

Ἐχομεν ἐνταῦθα ἀσθενείας λαιμοπόνων καὶ πυρετῶν κυρίως εἰς τὰ παιδιά. Μεταξὺ 200 περίπου μαθητῶν τῶν ἀλληλοδιδακτικῶν σχολείων ἀπουσιάζουν ἔνεκὲν ἀσθενειῶν περίπου 20 καὶ μετὰξὺ 130 μαθητριῶν 10.

Ἐλάβομεν τὸν Ιον ἀριθμὸν τοῦ "Αἰγυπτιακοῦ Ἀστέρος" περιοδικοῦ ἐκδιδομένου δις τοῦ μηνὸς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Βασιλείου Ματθαίου. Εἰς τὸ ἐν λόγω περιοδικὸν θὰ ἐμπεριέχεται ὕλη παικίλη, τερπνὴ, εὐχάριστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς πάντα, ἐὰν ἐκ τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ κρίνωμεν. Ἡ συνδρομὴ εἶνε 20 φράγκα. Πιστεύομεν ὅτι θὰ ὑποστηριχθῇ ὅσον τὸ δυνατόν τὸ ἔργον τοῦ ἀρίστου τούτου καὶ συμπατριώτου μας νέου. Εὐχόμεθα τέλος πάντων αὐτῷ πλήρη ἐπιτυχίαν.

Ἀφίκετο ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὁ κ. Ρ.

Ροδόπουλος ὅστις προτίθεται νὰ δώσῃ παραστάσεις τινάς· τὸ ἐσπέρας τῆς αὐρίων Πέμπτης ποιεῖται ἐναρξίν τούτων. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας θὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὸν ἀφοῦ ἀνελχιδάνῃ δι' εὐαρέστων παραστάσεων νὰ ἀποδιώξῃ ἐπ' ἐλίγον τὴν καταπληκτικὴν μνηστονίαν ὑφ' ἧς κατεβόμεθα.

Λευκωσίᾳ 1)13 ἀπριλ. 86.

ΦΥΡΑΝΗ ΜΙΓΔΗΝ.

Κύριε Συντάκτα.

Συστήσατε παρακαλοῦμεν εἰς τὸν "Χωρὶ κοπολίτην" ὅταν ἀποφασίξῃ νὰ γράφῃ τι νὰ πληροφορηθῇ καλῶς πρῶτον, καὶ δεῦτερον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ τὸ γενικὸν καλόν. Τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι ἔγεινεν ὑπὸ τοῦ πρχαίου δημοτικοῦ συμβουλίου ἔγεινεν ὑπὸ τοῦ νέου καὶ ὅχι τοῦ παλαιοῦ, καὶ κατόπιν ἀρκούσης σκέψεως. Ὅταν φωνάζῃ ἡ ἐκείνος ἢ ἄλλος ὅτι οἱ δρόμοι χαλοῦν δὲν σκέπτεται φαίνεται ὅτι τοὺς χαλοῦν αἱ ἄμαξαι καὶ ὅτι τὸ κατὰ χρεων Δημαρχεῖον δὲν δύναται νὰ ἀφήσῃ ταύτας ἀφορολογήτους καὶ νὰ ἐξοδεύῃ ἐξ ἰδίων νὰ τὰς διορθώσῃ. Κατὰ τί βλάπτεται ἄρα γε ὁ "χωρικοπολίτης;" ἂν χάριν τῆς ὠφελείας τοῦ Δημαρχείου τῆς πόλεώς του [διότι εἶνε πιστεύω πολιτικός] πληρώσῃ ἐν ἀσήμαντον ποσὸν μία ἄμαξα ἢ ἐν ζῶν; ἢ μήπως ἔχει ἄμαξαν ἢ καμήλας καὶ γὰρ αὐτὸ φωνάζει; Αἱ τότε ἔχει δίκαιον.

Λεμησσῶ

Εἰς πολίτην.

Κυρία «Σάλπιγξ». (Λάρνακι 26 3. 86.)

Ἀλλοίμονον εἰς τὸν γενῶντα τὰ σκάνδαλα. Ὁ ἀξιότιμος Δήμαρχός μας, δυνάμει τῶν ἐξουσιῶν του, διέταττε τὸν μουσικὸν νὰ πύσῃ τοῦ νὰ στήσῃ τὰ ὄργανά του ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Ἐκκλησίας, διότι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας καὶ διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὁποίων εὐθύνετο χά χά χά. Τοῦτο βεβαίως ἐτάραξε σύμψαν τὴν πόλιν, ἥτις ἔκαμε τὰ διαδοχικά της εἰς τὰ ἀρμόδια μέρη καὶ ἡ μουσικὴ ἐπαῖ ἀνίσε πληρώματα τὰ χάσμα, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ μείνῃ ὡς ἐκ τῆς σιωπῆς της. Τί συνέβη ὁμῶς; Ἐγένετο ἀνάγκη νὰ φοραλογηθῇ τὸ ταμεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος δὺς σελλινια α α α α διὰ τὴν Δημαρχιακὴν ἄδειαν. Ἀηκοσοῦν, ἡ δραστηριότης τῆς προστασίας τῶν Δημαρχιακῶν συμφερόντων.

Ὁ ἀφανής.

Καὶ ἄλλος Κουταλιανὸς ἀνεφάνη ἰσχυρότερος τοῦ πρώτου. Ὀνομάζεται Θεόδωρος Γεωργίου κατόγεται ἐκ Θεσσαλίας· εἶνε περίπου τριάκοντα ἐτῶν ἀνδείξει τὴν ἡράκλειον καὶ ὑπερανθρώπινον δυνάμιν του περιτρέχων τὴν Ἀμερικὴν καὶ παλαιῶν μὲ θηρία καὶ μὲ ἀνθρώπους. Εἰς ἐν ἀμερικανικὸν εἰκονογραφημένον περιοδικόν, τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν πόλιν Κανσας, ὅπου

συνήθως διατρέβει ὁ Ἕλλην παλαιστής, ὑπάρχει ἡ εἰκὼν του καὶ ὑπ' αὐτὴν κατάλογος μακρὸς καὶ σχοινοτενὴς τῶν καθ' ἅπαν τὴν Ἀμερικὴν ἄθλων του. Ὁ Θεόδωρος Γεωργίου παλαίει κατὰ προτίμησιν ὡς οἱ ἀρχαῖοι παλαιστὰς ἐν τοιοῦτῳ δὲ ἀγῶνι κατὰ τὸ 1877 ἐνίκησε, ποῖον νομίζετε; Παναγὴν τὸν Κουταλιανὸν ὁ ὁποῖος ὡς πορτοκάλιον πάλλει τὰς σιδηρᾶς σφαίρας. Φαντάσθητε τί γιγάντειος ἀγὼν θὰ ἦτο ἐκεῖνος τῶν δύο ἀνδρειοτέρων ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου παλαιστών. Μεταξὺ τῶν λοιπῶν θαυμασιῶν κατορθωμάτων τοῦ Θεοδώρου Γεωργίου μᾶλλον ἀξιωμακτικόν εἶνε ἡ ἐν Ν. Ἀὐρηλίᾳ πάλη του πρὸς λευκὴν ἄρκτον ζυγίζουσαν 300 λίτρας τὴν ὁποῖαν κατέβαλεν ἐν διαστήματι 26 λεπτῶν ἐν μέσῳ τῆς ἀγωνιώδους προσδοκίας χιλιάδων θεατῶν. Προσηνέχθη δ' ἄμεσως νὰ παλαίσῃ καὶ πρὸς τινὰ λέοντα, ἀλλ' ὁ θηριοδασκὴς εἰς τὸν ὁποῖον ὁ λέων ἀνῆκε, ἠρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο. Ὁ Θεόδωρος εἶνε ἱκανῶς εὐτραφής, ἀναστήματος ὕψηλός, ἔχει δὲ φυσιογνωμίαν ἀρρενωπὴν καὶ ἐκφραστικωτάτην. Εἶνε νυμφευμένος οὐχὶ πρὸ πολυλοῦ καὶ ἀπέκτησεν ἐκ τοῦ γάμου του δύο χαριέστατα τέκνα. Κρίμα ὅτι οἱ πόλεμοι σήμερον δὲν γίνονται ὡς εἰς τοὺς παναρχαίους χρόνους διὰ πάλης· ἄλλως μὲ τοιαῦτα θηρία θὰ ἐρροφούσαμεν τὴν Εὐρώπην ἀλόκληρον.

—Εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἀγγλίδος Κ. Σβάρτς διδούσης ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης χόρον ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι ἀπήντησαν ἐπιστρέψασαι τὰ προσκλητήρια.

Ἔργα τῶν ἀδελφασερῶν.

Ἐσχάτως εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων προσέφερον εἰς καλλιτέχνης ἕνα κόκκον σίτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχε γραμμέναι 221 λέξεις.

Οἱ κληρικοὶ οἱ ὁποῖοι εἶνε οἱ μόνοι ἀδελφασεροὶ τοῦ κόσμου διότι ζῶσιν ἄνευ φροντίδων, ἔκαμαν θαύματα εἰς τέτοια λεπτὰ ἔργα. Εἰς κληρικὸς ἔγραψεν ἄλλοτε τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὁμήρου ἐπὶ ταινίας χάρτου ἡ ὁποία τυλισσομένη ἐχώρει εἰς κάλυφος καρύου. Μάρκος τις εἶχε προσφέρει εἰς τὴν βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ χρυσὴν ἄλυσον ἐκ πεντῆ κοντα κρίκων ἡ ὁποία ἦτο τόσο λεπτή ὥστε τότε τὴν ἐβλέπε τις ὅταν τὴν ἔθετεν ἐπὶ λευκοῦ ἀντικειμένου. Διὰ νὰ ἀποδείξῃ δὲ τὴν ἐλαφρότητά της ὁ Μάρκος τὴν προσέδεσεν εἰς τὸν λαιμὸν μιᾶς ἡ ὁποία ἠδυνήθη νὰ πετάξῃ χωρὶς νὰ ἐμποδισθῇ ὑπὸ τοῦ βάρους. Καὶ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ὁ κατασκευαστὴς τῆς ἦτο σιδηρουργός. Σκέφθητε πόσον λεπτὰς χεῖρας εἶχε.

Εἰς ἕτερος Ἰωσήφ Φάβας κατασκεύασεν ἄμαξαν, τῆς ὁποίας ἠδύναντό τις νὰ ἴδῃ διὰ μικροσκοπίου τὸ ἐσωτερικὸν ὅπερ ἦτο συσκευασμένον καὶ διὰ καθισμάτων, καὶ ἡ ὁποία εἶχε μέγεθος ὅσον . . . κ ο κ ο ο . . .

Ὁ Ἰησοῦιτης Φερράριος κατασκεύασεν ἐξ ἐλε

φάντοδοντο, ἐν τηλεβόλῳ τὸ ὄπτιον μὲ ὅλα
τὰ ἐκκρήματὰ τοῦ ἐχώρει ἐντὸς . . . κ ὁ κ
κ ο ν π ε π ἔ ρ ε ω ς .

Ὁ Σουηδὸς Νορίγκερος κατεσκεύασε 1200
παροφίδας ἐξ ἐλεφαντόδοντος τοσοῦτον μικρὰς
καὶ λεπτὰς ὥστε ἀπασαί ὁμοῦ ἐχώρουν ἐντὸς
. . . κ ὁ κ κ ο ν π ε π ἔ ρ ε ω ς . ὁ δὲ
Πάπας Παῦλος ὁ Ε΄. εἰς τὸν ὁποῖον προσεφέρ-
θη τὸ κατασκευάσμα εἶχε τόσας πολλὰς φρον-
τίδας ὥστε ἔσχε τὸν ἀποιτούμενον καιρὸν διὰ
νὰ τὰ μετρήσῃ.

Εἰς τὸν πλοῦτον.

— Ἐάν ὁ πλοῦτος τὴν ζωὴν
ἔδινε 'ς τοὺς ἀνθρώπους
μὲ μάλαγμα, μ' ἐπιμονή
καὶ μὲ χιλίου τρόπους
— θὰ τὸν ἐφύλαγα κ' ἐγὼ
ἂν ἔλθ' ὁ θάνατό, μου
διὰ νὰ πάσῃ μερικῶ.
νὰ φύγῃ ἀπ' ἐμπρός μου.
— Ἄν ὅμως ματαιοπονῶ,
ζωὴ δὲν ἀγοράζω,
τί μάταια καὶ νὰ θρηνῶ,
μάταια νὰ στενάζω;
— Ἄν ν' ἀποθάνω μὴ φερὰ
ἢ μοῖρα μου τὸ γράφῃ
καὶ μοῦ τὸ λέγῃ φανερά,
τί μ' ὠφελεῖ χρυσάφι;
— Ἄς φάγω, ἄς πῶ καλὰ,
ἄς τρέξω, κ' ἄς παίζω πολὺ,
μέσα σὲ χάδια πολλὰ,
ἄς πάγ' ἡ μαύρη μου χολή!
— Ἀλλοίμονον κ' εἰς τὴν ζωὴν
ἂν δὲν ἔχῃ χρυσάφι,
θὰ ἀποθάνῃ μὲ τιμὴν
τὸ ριζικόν σου γράφει!

Χρ. Παπαδόπουλος.

Τὸ κατωτέρω ποίημα δημοσιεύομεν
χάριν τῆς ἀσταιότητός του, δεχόμεθα δὲ
νὰ δημοσιεύσωμεν πᾶσαν ἔ μ μ ε τ ρ ο ν
ἀπάντησιν πρὸς τὸν ποιητὴν του ἀλλὰ
τὴν καλλιτέραν πασῶν ἐξ ὧν ἠθέλομεν
λάβει.

Σπουδαία ἀνακάλυψις.

Μία φορὰ τὸ καλοκαίρι
μέσ' τὸν Μάϊ ποῦν' ὅλος χάρη,
ὅπου κάμνουν εἰς τοὺς κάμπους
πανηγύριν οἱ γαδάροι,
ἕνας γάδαρος ποῦ ἦτο
γέρος εἰς τὴν ἡλικίαν,
εἰς τὴν μέσσην τοὺς ἐστάθη
κ' εἶπε μὲ φωνὴν ἀγρίαν·
«σιωπὴν παιδιὰ, σταθῆτε,
μὲ τὰ φτιά σας τεντωμένα,
καὶ θὰ ἐλφωνήσω λόγον
γὰρ τὰ σὰς καὶ γὰρ τὰ 'μένα·
θὰ μιλήσω γὰρ τὸ δίκιον
μ' ὅλην τὴν φιλοσοφίαν.
'Εγὼ ἔχῃκα τὸν γιόν μου·
νὰ γὰς πῶ καὶ τὴν αἰτίαν·
μὲ τὴν πρὶο μεγάλην ὕβριν

ὑβρίσεν ὁ Ζεὺς τὸν γιόν μου.

— Εἶσαι ἄνθρωπος τοῦ εἶπε
ἀπ' τὸ στόμα τὸ δικόν μου·
ἀπὸ τέτοιαν φρικτὴν ὕβριν
δὲν 'μπορεῖτε ν' ἀποφύγῃ,
κ' ἀπ' τὴν λύπην τοῦ τρελλάθῃ
κ' εἰς τὴν θάλασσαν ἐπνίγῃ.

Ὡς ἔδω καὶ φθάνει πλέον·
βλέπετε ποῦ καταντούμεν;
καὶ μὲ τ' ὄνομα ἀκόμα
τοὺς ἀνθρώπους νὰ 'βρισθοῦμεν·
δὲν φθάνει ὅπου μᾶς δένουν
κ' ὅπου θέλουσιν μᾶς πέρνουν,
δὲν φθάνει 'ποῦ μᾶς φορτίζουν
καὶ ἀλύπητα μᾶς δέρνουν,
δὲν φθάνει 'ποῦ τ' ὄνομά μας
τὸν καυγὰν ἅμα ἀρχίζουν
δίδουν το 'ς τὸν ἑαυτὸν τους
καὶ μᾶς τὸ ἐξετελιίζουν,
μ' ὅλ' αὐτὰ τώρα 'ς τὸ τέλος
ἀπ' τὸν Δία καταντούμεν
μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομά τους
νὰ 'βρισθοῦμεν, νὰ πνιγοῦμεν.

Τὸ λοιπὸν εἶνε ἀνάγκη
καὶ χωρὶς ἀργυπορίαν,
γὰρ νὰ κάμωμεν ἀμέσως
μὴν ἀναφορὰ 'ς τὸν Δία
ἀπ' αὐτὰ τὰ θάσανά μας
ἢ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ,
ἢ νὰ ρίψῃ τὴν φωτιά του
κ' ὅλους μας νὰ μᾶς σκοτώσῃ·
κ' ἔδωκαν συμφώνως ὅλοι
τὴν ἀναφορὰν 'ς τὸν Δία.

Λέγει τοὺς ὁ Ζεὺς—Γαδάροι,
δέχεσθε μὴν συμφωνίαν;
σὰς 'λυπήθηκα καὶ θέλω
νὰ σὰς κάμ' αὐτὴν τὴν χάριν·
ἕνα χρόνον νᾶτ' ἀνθρώποι
κ' οἱ ἀνθρώποι νὰ 'ν' γαδάροι,
κ' ἄλλον χρόνον τεῖς γαδάροι,
κ' οἱ γαδάροι νὰ 'ν' ἀνθρώποι,
ἔτσι θὰ 'ν' ἐξημισείας
καὶ τὰ βάσανα κ' οἱ κόποι.

— Ζεῦ [τοῦ λέγουν] γὰρ μᾶς εἶνε
ἐξετελισμὸς μέγας,
ἄλλ' ἀφοῦ ἐστὶ τὸ θέλεις
πῶς 'μπορεῖ νὰ γείνη ἄλλως;
— Θὰ τὸ κάμνω (λέγει) ὅπως
πρέπει, μὲ δικαιοσύνη,
δὲν θὰ νιώθετε διόλου
οὐδὲ στίς οὐδὲ ἐκεῖνοι,
ἔχετε κ' ἐσεῖς κ' ἐκεῖνοι
ἀπὸ σήμερον τὴν χάρι.—
Κ' ἀπὸ τότε οἱ καυμένοι
καὶ ἀνθρώποι καὶ γαδάροι,
ὑποφέρουν ἀναισθήτως
μεταμόρφωσιν κατ' ἔτος . .
'Αὐ σὰς θέλω ποτὸς γνωρίζει
ποιοὶ εἰν' ἀνθρώποι ἐφέτος;

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(Λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἀπίσσα γρ.

220—225

„ συνήθη γερὰ, 210—220

„ χαλασμένα 192—200

Ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἢ ὀκτ παρ. 70-71

Σταφίδες βρασταὶ παράδ. ἢ ὀκτ 73—80

σίτος (Λευκ. λρ. 182.) Γρ. 40—42

κριθὴ „ „ 22—24

Λύσις αἰνίγματος 97

χρήματα—ρήματα.

Λυτῆρες ἡ κ. Κ. Ν. Ζήνωνος, ὁ κ.
Ν. Γ. Κάρταλις, Γεώρ. Γ. Σολομίδης
ἐκ Λεμησσοῦ καὶ Ν. Χ' Γαβριήλ ἐκ
Λευκωσίας.

Αἶνιγμα 98

Γνωστὸν τι ὄνομα εἰμί·

Ἑβραϊκὸν ἂν θέλῃς·

συνδέσμους δύο θὰ εὕρῃς

ἂν μὲ διχοτομήσῃς·

πλὴν ὅπως ἴδῃς πῶς λαὸν

ἔτρεφα τόσα ἔτη

ἀρκεῖ 'ς τὸ ὄλον κεφαλὴν

νέαν νὰ προσαρτήσῃς.

Πρόβλημα ἀλγεβρικόν.

Ἐκ τριῶν οἰκοδόμων ὁ μὲν α'. ὠκοδόμη-
σε κωδωνοστάσιον εἰς 4 ἔτη· ὁ β'. τὸ αὐτὸ
εἰς 6 ἔτη καὶ ὁ γ'. τὸ αὐτὸ εἰς 8. Παρετη-
ρήθη δὲ ὅτι ἐργασθέντες καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ
ὠκοδόμησαν τὸ αὐτὸ εἰς 2 ἔτη. Ἐκ τῶν 2
ὁμοῦ ἐτῶν ἐπερίσσευσεν τόσος χρόνος ὅσος ἤρ-
κεσεν αὐτοῖς νὰ οἰκοδομήσωσι τοῖχον ἔχοντα
τὸ αὐτὸ χόνδρος τοῦ κωδωνοστασίου καὶ
ὕψος ποδῶν 10. Ἐκ πόσων λοιπὸν ὀργυίων
συνέκειτο τὸ ὕψος τοῦ κωδωνοστασίου;

Ἐκ Λευκάρων Γ. Παπαδόπουλος.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ κ. Α. Ν. Γαλανίδης ἐν Λεμησσοῦ
ἐπρομηθεύθη ἐσχάτως μεγάλην ποσότητα
θριαφίου ἰταλικοῦ, ὅπερ ἀπεδείχθη τὸ καλ-
λίτερον πάντων, μετὰ τῶν καταλλήλων
μηχανισμῶν δι' ὧν κονίζονται αἱ ἄμπε-
λοι. Ἀπεδείχθη ὅτι πολλῶν χωρίων αἱ
ἄμπελοι διὰ τοῦ κονίσματος ἰάθησαν ἐν-
τελῶς καὶ ἀπηλλάχθησαν τῆς στάκτης
καὶ τῶν καταστρεπτικῶν ἐντόμων. Σπεύ-
σατε λοιπὸν ἅπαντες ἐγκαίρως εἰς τὸ σω-
τήριον τοῦτο φάρμακον.

Ἐπίσης ὁ κ. Α. Γαλανίδης ἐπρομη-
θεύσατο ὥρολόγια παντὸς εἴδους ποιότη-
τος ἡγγωμένης καὶ ἀξίας καταχραιοῦσης
μέχρι τῶν δέκα σελινίων. Τόσον δὲ τῶν
ἀκριβῶν ὅσον καὶ τῶν εὐθηνῶν ὁ μηχαν-
ισμὸς εἶνε ἐξαίρετος, ἡ δὲ διαφορὰ προ-
κύπτει ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ μεταλλοῦ τῶν
ἐξωτερικῶν μόνον καλυμμάτων. Μὲ δέ-
κα λοιπὸν σελίνια ἀποκτᾷ κανεὶς πολὺ
καλὸν ὥρολόγιον.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.